

[Jørgen Peder Hansen.]

tigende sig rent praktisk med den såkaldte lov nr. 43 af 1955, loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, sideløbende med arbejdsgruppens undersøgelser været spurgt til råds på deres virkeområde, og jeg kan tilføje, at de fleste af disse toldere i dag positivt går ind for, at den omsætningsafgift, vi er ved at indføre, bliver lagt ud i detaileddet. Der er ikke på noget tidspunkt givet udtryk for betænkelighed fra disse tolderes side ved at give sig i lag med en omsætningsafgift, heller ikke omsætningsafgift lagt ud i detaileddet. Tværtimod kan jeg sige — det er måske også værd at nævne — at vore organisationer gennem mange år er gået ind for en omsætningsafgift.

Såfremt de svære betænkeligheder, som det ærede medlem hr. Baagø har givet udtryk for her i dag, alle skulle have deres baggrund i faktiske forhold, undrer det mig særdeles, at det ærede medlem ikke for længst har råbt vagt i gevær over for såvel tolddepartementet som finansministeriet og organisationerne, simpelt hen over for offentligheden, ikke som medlem af det høje ting, men ganske enkelt i sin egenskab af ansvarlig chef ved et stort toldsted.

Personlig kan jeg sige, at jeg da også har det modsatte indtryk af rådende opfattelser ude omkring ved de toldsteder, som jeg har haft forbindelse med. Selvfølgelig er man da klar over, at der vil blive visse vanskeligheder, måske endda betydelige vanskeligheder, på personaleområdet, men inden for organisationerne og blandt personalet har man ofte været ude i situationer, hvor afgifter af betydeligt omfang er blevet lagt på toldvæsenets skuldre og er blevet lagt over på os som en arbejdsbyrde med et forholdsvis kort varsel. Den forestående opgave er vel større end tidligere, det må erkendes, men ingen har givet udtryk for den forbavsende store ængstelse, som det ærede medlem hr. Baagø her i denne eftermiddagstid har gjort det. Man stiller sig parat — det er mit indtryk — til at løse opgaverne i forventning om, at spørgsmålet om eventuel ansættelse af yderligere personale og eventuel normering af stillinger vil kunne forhandles på en fornuftig måde med den højtærede finansminister.

På tilsvarende måde med hensyn til

lokalespørgsmålet, som det ærede medlem også var inde på. Jeg har fået underretning om, at det nok vil blive aktuelt ved nogle ganske enkelte toldsteder, men i almindelighed vil lokalespørgsmålet allerede være klaret; og i de tilfælde, hvor man står over for at skulle indrette lokaler, er jeg også sikker på at de vil være til at tale med ovre i finansministeriet. Jeg har faktisk grund til at nære tiltro til, at det ærede medlem hr. Baagø vil nikke bekræftende til denne antagelse, idet det ærede medlem jo netop ved sit toldsted har fået betragtelige ombygninger gennemført.

Med hensyn til inventaret, som det ærede medlem hr. Baagø også nævnte, er jeg vidende om, at man rundt omkring har fået særdeles — for at sige det på den måde — acceptable ordninger gennemført.

Jeg tror derfor, at jeg kan give udtryk for over for det høje ting, at stemningen i toldtaten, her kort før afgiften skal gennemføres, slet ikke tegner sig så mørk, som det ærede medlem hr. Baagø har givet udtryk for, men det skyldes måske vore forskellige placeringer inden for etaten og måske også den aldersforskel, der er på os. Jeg vil gerne indrømme, at det, der har gjort stærkest indtryk på mig, mere har været kvantiteten end kvaliteten af det ærede medlems indlæg.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg finder anledning til, før jeg i øvrigt svarer på de mange spørgsmål, der under denne debat er stillet til mig, og før jeg beskæftiger mig med den række problemer, som de to lovforslag indeholder, og som ikke mindst ordførertalerne i dag har trukket op, at takke praktisk talt samtlige ordførere for den principielle tilslutning til det, som faktisk er det afgørende under hele vor debat i dag, nemlig overgangen til opkrævning af en omsætningsafgift.

Jeg vil gerne i denne principielle tilslutning se en positiv indstilling, ikke mindst hos de to store oppositionspartier, og jeg vil også gerne tage det som et udtryk for, at der, selv om jeg må erkende, at det ikke er ubetydelige ting, der skiller os, og trods den korte tidsfrist, som også jeg må beklage, alligevel er en mulighed for, at der på grundlag af de to fremsatte lovforslag kan opnås en enig tilslutning i folke-